

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 175/03-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. septembra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. M. Č. – PROJKA, B., zastúpeného komerčným právnikom JUDr. L. K., B., vo veci porušenia jeho základného práva podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 11 Listiny základných práv a slobôd uznesením Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 21 Cb 240/02 z 13. decembra 2002 o uložení poplatku za odpor proti platobnému rozkazu a uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 12 Cob 29/03 z 10. apríla 2003, ktorým potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava V, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. M. Č. – PROJKA o d m i e t a pre nedostatok právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 22. júla 2003 doručené podanie Ing. M. Č. – PROJKA (ďalej len „sťažovateľ“), B., zastúpeného komerčným právnikom JUDr. L. K., B., označené ako „Sťažnosť“. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľ ním napáda uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 12 Cob 29/03 z 10. apríla 2003, ktorým potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava

V z 13. decembra 2002 sp. zn. 21 Cb 240/02 o uložení súdneho poplatku za podaný odpor proti platobnému rozkazu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 19 ROB/522/02 z 22. júla 2002. Na základe argumentov uvedených vo svojej sťažnosti sťažovateľ tvrdil, že „napadnutými uzneseniami všeobecných súdov boli porušené jeho základné práva zakotvené v čl. 20 Ústavy SR aj v čl. 11 Listiny základných práv a slobôd, keďže došlo k zásahu do majetkových práv účastníkov konania, ktoré požívajú ústavnú ochranu“.

V dôsledku uvedeného sťažovateľ požiadal, aby ústavný súd nálezom rozhodol takto:
„Uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 12 Cob 29/03-40 zo dňa 27. 3. 2003 (správne malo byť uvedené 10. 4. 2003) sa zrušuje. Zrušuje sa tiež uznesenie Okresného súdu Bratislava V č. k. 21 Cb 240/02-30 zo dňa 13. 12. 2002.“

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky [(ďalej len „ústava“) a s účinnosťou od 1. januára 2002] oprávnený konať o sťažnostiach, ktorými fyzické osoby alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd upravených v ústave, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podmienky konania o sťažnostiach sú upravené v ustanoveniach § 20 ods. 1 a § 49 až 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom nesplnenie všeobecnej alebo osobitnej podmienky je dôvodom na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona. Ústavný súd preto predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Medzi tie podmienky konania, ktoré ústavný súd skúma pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti, patrí aj jeho právomoc na jej prerokovanie a rozhodnutie, keďže na

konanie a rozhodovanie o porušení základných práv fyzickej alebo právnickej osoby je ústavný súd oprávnený len vtedy, ak im ochranu neposkytujú iné súdy.

Z obsahu sťažnosti, ako aj z pripojených príloh vyplynulo, že sťažovateľovi bol uznesením Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 21 Cb 240/02 z 13. decembra 2002 uložený poplatok za odpor proti platobnému rozkazu vo výške 51 285,-- Sk, pričom z jeho poučenia vyplynulo, že proti nemu bolo možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava V. Sťažovateľ túto možnosť aj využil a 27. decembra 2002 podal proti tomuto uzneseniu odvolanie, o ktorom Krajský súd v Bratislave 10. apríla 2003 (12 Cob 29/03) rozhodol tak, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd uzavrel, že na ochranu označených základných práv podľa ústavy a Listiny základných práv a slobôd mal sťažovateľ k dispozícii účinný právny prostriedok nápravy, ktorý aj využil, hoci s výsledkom, ktorý pre neho nebol priaznivý. Keďže v systéme všeobecného súdnictva mal sťažovateľ k dispozícii účinný právny prostriedok nápravy a keďže neúspech sťažovateľa v konaní o ňom nie je bez ďalšieho dôvodom na konanie ústavného súdu, bolo potrebné sťažnosť sťažovateľa odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. septembra 2003